14 Jaar No. 123 — 's HERTOGENBOSCH. — Dingsdag 18 October 1842.

DE NOORD-BRABANDER.

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTSPRIJS
Voor de Stad .... f 12.-
Franco per post .. f 14,-

DICERE VERUM QUID VETAT?
Horatius.

ADVERTENTIËN.
15 cents de regel
behalve 35 cents zegel.

(Verschijnende driemalen ter week: Dingsdag, Donderdag en Zaturdag.)

HET MINISTERIE VAN FINANTIEN.

Behalve *orde* en *openbaarheid* was ook en vooral *bezuiniging* noodzakelijk geworden.

Sinds hoeveel jaren voor dat de heer Rochussen de portefeuille van finantiën opnam, heeft men de minister niet reeds *bezuiniging* afgevraagd? Bij iedere discussie van iedere geldelijke aangelegenheid werd *bezuiniging*, als noodzakelijk geworden reddingsmiddel aanbevolen; en ieder minister, welke eene geldelijke aangelegenheid te verdedigen had, beijverde zich altijd met de welmeenendste betuigingen te verzekeren, dat hem niets meer dan bezuiniging ter harte ging, en dat al zijne en zijner collega's pogingen derwaarts gerigt waren, om bij de eerst komende zitting, vele, groote, en alle mogelijke bezuinigingen in te voeren. Soms nog werd, ten bewijze des ministers welmeenendheid, de geheiligde naam des Konings in het spel gebragt, en de gelden werden toegestemd, wel is waar, zoo men zeide, voor den laatsten keer, maar intusschen nog altijd op denzelfden kwistigen voet.

Die voor de natie kostbare schermutseling tusschen de oude ministers en de Kamer, werd zoo dikwerf herhaald, dat eindelijk, de kruik, die zoo lang te water gegaan was, barstte.

Goede raad was duur. De heer Rochussen trad op en maakte met de Kamer en met de heele natie chorus in den reddingskreet: *bezuiniging!*

Heeft de heer Rochussen ten dezen gedaan, wat men van hem verwachten moest? Het antwoord hangt af van den zin, waarin men het woord *bezuiniging* zal verkiezen op te nemen.

De ministers schijnen het alleen in dien zin verstaan te hebben, dat men ophouden moest van die tallooze geheime verkwistingen, gebezigd door de oude regering tot een doel, dat niemand avoueren durfde, en waarvoor zij nogthans alle kassen had aangesproken en geledigd. Wij geloven, dat het ministerie van finantiën de bezuinigingen in dezen zin werkelijk ingevoerd heeft. Kon het anders?

Maar sommige leden der Staten-Generaal verstonden bezuiniging in eenen meer uitgestrekten zin; zij wilden die toegepast hebben, op het staats huishouden. Zij wilden niet slechts het geldverspillen doen ophouden; zij wilden ook het staats huishouden inkrimpen, een aantal onnoodige dienaren afschaffen, de overblijvende minder zijn bezoldigen; en in een woord alle pracht en weelde ter zijde gesteld hebben.

En deze beteekenis schijnt in het ministerie van finantien, niet begrepen te zijn; althans men heeft geene pogingen zien aanwenden, om bezuiniging in dien zin te werk te stellen.

Wij willen evenwel niet ontkennen, dat bezuiniging in dezen zin aan vele moeijelijkheden onderhevig is. En zoo wij den Heer Rochussen ten laste leggen in dit punt aan de verwachting in geenen deele voldaan te hebben, zoo willen wij evenwel daarbij niet vergeten, de moeijelijkheden, welke Zijne Exc. hier veel in den weg moesten staan.

Men leide hier uit echter niet af, dat de minister om deze reden geheel te verontschuldigen is. Geenszins. Deze inkrimping van het staats huishouden wordt al te gebiedend gevorderd; dan dat de minister uit hoofde der moeijelijkheid daarvoor terug deinzen mag. De voornaamste moeijelijkheid is alleen gelegen daarin, dat men de familie belangen der gevestigde ambtenaren, die men of geheel ter zijde zoude moeten stellen, of wier traktementen men ten minste zoude moeten verminderen, zeer gevoelig zoude kwetsen. Het zoude dezen natuurlijk pijnlijk moeten vallen; een onaangename, droevige taak zoude, zulks voor het ministerie wezen. Maar kan het eene reden wezen, om tot den gewigtigen, noodzakelijken stap niet over te gaan? Kan het antwoord dezer vraag wel twijfelachtig zijn?

Staan tegen over de particuliere belangen dezer eenigen, niet de belangen van geheel den staat? En moet de staat opgeofferd worden, tot instandhouding dier ambtenaren, die dan wanneer het finantie wezen des lands zoo zeer zal verergerd wezen, dat een nationaal bankroet onvermijdelijk is, toch, aan zich zelven zullen moeten worden overgelaten?

Of is de staatskas op zoo goeden voet, dat eene nationale ramp, als dien wij zoo even noemden, in het geheel niet te vreezen is? Wie zal durven beweeren, dat de toekomst onzer finantien gerustestellend is?

Men behoeft slechts de oogen op de beurs te werpen, om zich te overtuigen, dat er op dit oogenblik niets minder dan betrouwen bestaat.

Allerlei geruchten loopen, en verontrusten het publiek. Men wijte zulks niet aan de oppositie, gelijk men soms wel de onhandigheid heeft te willen doen. De onrust bestond; en de pers heeft die slechts vermeld met de geruchten, waaruit die onrust ontstaan is.

De tijd zal leeren, wat er van is.

De kamers worden geopend. In de zitting zal eene nieuwe tweejarige begrooting moeten worden voorgedragen. Zal men nog altijd de begrooting niet willen inkrimpen? Zal men ook nog dit jaar met eene geldheffing en een budget van ruim 70 millioenen durven optreden?

Waar zal dan de beloofde, en herhaalde malen plegtige beloofde bezuiniging wezen? En wordt deze niet meer dan ooit gebiedend noodzakelijk? Voorzeker, wij behoeven slechts den minister aan zijne eigene woorden te herinneren, dat de nationale ramp, waarmede de minister de Kamers eenmaal bedreigd heeft, wel is uitgesteld maar geenszins afgeweerd.

God behoede het Vaderland!

KERKELIJKE STAAT

ROME 1 October. In de vereeniging, welke de academie van de Katholijke Godsdienst, op 11. 10. Augustus gehouden heeft, is de abt Louis Marchetti opgestaan, om eene geleerde memorie over de bijbelgenootschappen, voor te lezen. Hij heeft dezelve op hare juiste waarde geschat.

TURKIJE.

De Ottomannische Porte spot te Konstantinopel met de ambassadeurs der groote mogendheden. Zij bedient zich alleen van de magt die men haar gegeven heeft, om aan de wettigste eischen ten voordeele der ongelukkige Christenen in Syrie wederstand te bieden.

Sedert achttien maanden stelde het Turksch gouvernement tegen deze eischen de noodzakelijkheid, om de resultaten van het onderzoek af te wachten, waarmede Selim-Bey in den Libanon belast was; dit onderzoek is eindelijk voleindigd. God weet, en ook de diplomatie met welke onpartijdigheid hetzelve heeft plaats gehad!

Thans heeft het Turksch ministerie zich de bespottelijke resultaten dezer parodie ten nutte gemaakt, om volkomen te weigeren den toestand der volken te verbeteren, waarin geheel het christelijk Europa zoo veel belang stelt. Ziedaar eene schoone ontknooping! De *Augsb. Zeitung* verhaalt dezelve in deze bewoordingen:

KONSTANTINOPEL 21 Sept. Den 15 dezer hadden Sarim-Effendi, Riza-Pacha, Halil-Pacha en Selim-Bey eene groote conferentie met de afgezanten van Frankrijk, Groot-Brittannie en Rus-

gehad. Sarim heeft van het begin der conferentie af aan de ambassadeurs verklaard, dat de tegenwoordige toestand van Syrie, volgens de berigten van Selim-Bey, de Ottomannische Porte had doen besluiten, om het redes ontwerp, hetwelk de groote mogendheden voorgehad hadden aangeboden te wijzigen, dat deze wijzigingen bestonden, om aan de Druzen en de Marionieten twee Turksche opperhoofden te geven, onderworpen aan eenen Ottomannischen gouverneur, dat Essard, pacha van Saïda tot gouverneur was benoemd, en dat zijne lange ondervinding als ook zijne gematigdheid, eene krachtdadige bescherming aan de christenen waarborgde. Sarim voegde er bij, dat dit de wensch der Maronieten was en hij gaf de petitien over, welke Selim-Bey uit Syrie had mede gebragt. Eensklaps verklaarde hij, dat de Porte voor meerdere zekerheid eene constitutie aan de Maronieten zou toestaan. Hij verbeeldde zich de zwakke zijde der Europeesche mogendheden getroffen te hebben. Volgens deze constitutie zouden al de kantons der bergen eenmaal 's jaars hunne gedeputeerden naar eene bepaalde plaats senden, waar zij over de belangen van het land zouden beraadslagen, en hunne besluiten aan de Ottomannische Porte zouden opzenden, om dezelve aan zijne goedkeuring te onderwerpen. De verschalkte diplomaten lieten zich door de belofte eener dergelijke constitutie niet verleiden, en verklaarden, dat indien de rust voor een oogenblik in Syrie hersteld was, dit alleen was omdat de Maronieten de hoop hadden opgevat, dat de Europeesche mogendheden krachtig ten hunnen voordeele bij den divan zouden tusschen beide komen, en dat de ongeregeldheden op nieuw niet meer geweld zouden uitbarsten, tot groot nadeel der Souvereiniteit van den Sultan, indien de Maronieten zich verlaten zagen. Zij voegden er bij dat de middelen, aangewend om de petitien te verkrijgen, waarop men zich beriep, zeer wel bekend waren, en dat zij dien ten gevolge tegen de voorstellen der Ottomannische Porte protesteerden."

Zal men deze protestatien in aanmerking nemen? het is te betwijfelen. Intusschen zijn de ongelukkigen, welken de onderteekenaars van het tractaat van den 15 Julij 1840 voorgegeven hadden van de tyrannie te willen ontrukken, er toe gebragt, om het juk van Ibrahim-Pacha te betreuren.

(*Univers.*)

SERVIE.

De *Augsburger Zeitung* bevat de volgende correspondentie uit Semlin, van den 27. September:

« Er vormt zich reeds eene soort van oppositie tegen de nieuwe orde van zaken in Servie begonnen, ofschoon het gouvernement een stelsel van schrik heeft aangenomen, om allen wederstand te versmoren.

Iederen dag doet men inhechtenisnemingen, welke de voornaamste familien treffen: alzoo heeft men de beide zonen van den Senateur Milein in hechtenis genomen, die eenen grooten invloed uitoefent. De oppositie bestaat uit de vrienden der familie Obrenowitsch. De grootste eendragt heerscht op dit oogenblik onder de leden dezer familie, die te voren ten gevolge der leidingen der partij van de emigratie verdeeld waren, die de ijversucht onder hen gezaaid had. Hier uit is te verklaren, hoe men op verscheidene plaatsen den wensch hoort uitdrukken, dat de Prins Milosch de eervolle zending ontvange, om de rust en orde in Servie te herstellen. Men zegt dat Mitschitsch wil wachten tot de Ottomannische Porte en Rusland zich over de laatste gebeurtenissen verklaard hebben. Indien hun antwoord gunstig is zal hij eene contra revolutie beproeven. Anderen beweren dat hij de wijk naar Montenegro genomen heeft. Het gouvernement is voornemens de belastingen te verminderen, om zich populair te maken, de penningen zelfs de sommen af te schaffen, die aan de jonge Serviers zond, welke hunne studien te Weenen en te Parijs kwamen nemen. De schrik is zoo groot dat men verpligt is aan zijne buitenlandsche vrienden te schrijven, om zich [illegible] gebeurtenissen uit te laten.

ENGELAND.

Men leest in den *Morning Herald*: « Wij vernemen dat door de [illegible] verzocht is, om tusschen Texas en Mexico eene schikking tot stand te brengen. Engeland, de Vereenigde Staten en Frankrijk hebben zich in het werk gesteld, om tot dat resultaat te geraken. Maar zij twijfelen er aan of de pogingen van Frankrijk en der vereenigde staten dusdanig zijn dat zij eenig besluit zullen kunnen vergemakkelijken. Mexico heeft niet veel reden, om over Frankrijk en de vereenigde staten te vreden zijn. Frankrijk heeft hare havens geblokkeerd, Vera-Cruz gebombardeerd, en van haar eene aanzienlijke som gelds gevorderd. Het gedrag der Vereenigde Staten ten opzigte van Mexico was weinig vriendschappelijk, gebiedend; indien het niet onregtvaardig en twistzoekend was.

SPANJE.

Het zou zeker misselijk zijn, de geestelijkheid van Spanje nog te vervolgen, terwijl men dezelve van honger laat sterven. Het schijnt, volgens een blad van Madrid, dat het bestuur zulks begint te begrijpen, en men legt den minister van gratie en justitie eenige woorden van barmhartigheid in den mond, die de moeijelijkheden zouden doen ophouden, waarmede men hen ten opzigte der certificaten lastig valt. Hetgeen men de geestelijkheid doet lijden, is voldoende, zoude hij gezegd hebben: iedereen zal zulks met den minister instemmen. Het nieuws heeft eenige kenteekenen van authenticiteit.

(*l'Univers.*)

FRANKRIJK.

— Men leest in de *Vigie de l'Orient* over een jong letterkundige, het volgende:

« Brest bezit een dichter van talent, den Heer Hippolyte Violian. Arm, en in de administratie van het postwezen eene betrekking van 600 franken, bekleedende, leeft hij nederig met zijne moeder en zuster, arm gelijk hij en levende van dat vrouwen handwerk, dat vermoeijend is, en tevens slecht betaald wordt.

De dichter ging voort met zijn lot moedig te dragen, toen eene straal van roem en geluk op zijn voorhoofd is neergedaald. Hij vernam, eenige weken geleden, dat de municipale raad zijner geboortestad besloten had, in den naam der stad Brest, hem eene schoone verzameling van boeken aan te bieden. Men had in het midden dier boeken eene rol gouds ter waarde van 1000 franken geplaatst. Ook heeft de raad besloten den dichter de eerst openvallende plaats te geven, welke ter dispositie der mairie zoude zijn."

Twee en twintig zusters van liefde gaan naar Algiers vertrekken, om aldaar het burgerhospitaal te bedienen.

— PARIJS den 12 October. De eerste inventaris generaal der diamanten, paarlen en edelsteenen die aan de fransche kroon toebehooren, heeft plaats gehad onder het keizerrijk in 1810; eene vergelijking had naderhand plaats onder Lodewijk XVIII bij zijne terugkomst van Gend, alwaar zijne kleinoodien gedurende de honderd dagen zich bevonden hadden; en daar alle sieraden uit elkander genomen waren, zoo heeft men de juweelen, paarlen en verdere edelsteenen, waaruit dezelve bestonden kunnen wegen en expertiseeren; alstoen is bevonden, dat deze edelsteenen bestonden uit een getal van 61,312 stuks, 18,751 carats 1/4, en geschat werden op 20,900,260 franken.

Onlangs heeft ten gevolge van de wet van 2 Maart 1832 op de civiele lijst, weder eene vergelijking door de Heeren Bapst en Lazarria, juweliers van de kroon plaats gehad, hetzelfde getal steenen gewigt en waarde is door genoemde heeren bevonden, geworden.

— Tegenwoordig zijn hier in Frankrijk 748 kilometers Spoorweg aan het publiek opengesteld, te weten: Van Lyon naar Saint Etienne. 58 k. van St. Etienne naar Roanne 88 k. van Montrond naar Montbrison 16 k. van Parijs naar St. Germain 19 k. van Parijs naar Versailles, (linker oever) 19 k. idem regter oever 17. van Mulhausen naar Thann 10. van Straatsburg naar Bazel 140 kilometers, van het departement du Gard naar Nimes 64 k. van Nimes naar Beaucain 27 k. van [illegible]sse naar Montpellier 27 k. van Bordaux naar Teste 51. k; van Parijs naar Orleans 26 k; van Nimes naar Montpellier 50 k. van Rijssel en Valenciennes naar de belgische grenzen 28 kilom. wegen tot particulier gebruik aangelegd: de volgende: van Epinay naar het kanaal van Bourgogne 28 k. van Epinay naar het kanaal du Centre 25 k. van Villers Cotterets naar Port aux Perchers 8 k. van Denain naar St. Wast 9 k. van Denain naar Abscon 6 k. van Montet aux moines naar Allier 25 k. en eindelijk van Creuzot naar het kanaal du Centre 10 kilometers.

— PARIS 13 Oct. Het ministerie schijnt de handen gebonden te hebben. Hetzelve wilde eene kleine omwenteling in het administratieve personeel bewerkstelligen, maar hetzelve is daarin door eenen hoogen wil, die zich in den staat van zaken en in de rust beter behaagt, verhinderd geworden. Men maakt allerhande gissingen om de oorzaken, die deze reformatieve beweging in den ultra Gouvernementalen zin, hebben kunnen doen ontstaan, op te zoeken. Maar het schijnt dat er geene andere oorzaken bestaan, dan de vrees tot groote ontevredenheid aanleiding te geven, zonder hoop aan alle de gespannene verwachtingen te kunnen voldoen.

Het hoofd-onderwerp der Polemiek die aan de orde van den dag is, is het handelsverdrag met Belgie. Zoo veel is reeds zeker dat Koning Leopold met den eersten minister eene Conferentie gehad heeft, en er is hoop voorhanden, dat de onderhandelingen op goeden voet zullen komen.

De meening omtrent de voordeelen die uit deze handelsverbinding kunnen ontspruiten zijn zeer verdeeld. De Politiek is eigenlijk daarin in het geheel niet betrokken. Niet alleen met Belgie maar ook met het Duitsche verbond zullen tegelijk overeenkomsten gesloten worden. In de laatste weken heeft men ook weder veel meer zekerheid verkregen dat de Zwitsersche kantons, ten minste de meeste, lust hebben, zich aan het tolverbond aan te sluiten. In de aanstaande zitting, zal op het hoogst de handelsverbinding met Belgie voorgelegd kunnen worden.

— Men verneemt dat Espartero te Parijs eene geheime politie onderhoudt om de schreden der Carlisten zoowel als die der Christinos gade te slaan.

ALGIERS 5 Oct. Zoo als wij zulks reeds vroeger mededeelden, is de kolonne, onder opzigt van den Luitenant-Generaal Gouverneur, den 30 September van het maison carrée, naar het oostelijk gedeelte der provincie vertrokken, om den Kalifa Ben-Salem, die zich waarschijnlijk verschuilen zal, op te zoeken. Men heeft nog geen berigt van de nieuwe expeditie, en het zal niet dan met de aanstaande post zijn, dat wij tijdingen van de groote kolonne zullen kunnen mededeelen.

Het schijnt dat de kleine kolonne Changarnier die te Miliana teruggekomen was, weder het veld gekozen heeft.

In onze omstreken wordt de rust in het geheel niet gestoord, en men is zoo veilig overal, dat onze kolonialen alleen durven reizen.

Onze markt is met landsprodukten overstroomd, en de Arabieren uit het binnenland, die deze waren ter markt brengen vullen onze straten. De handel met de Arabieren is zeer levendig en daar deze ons bijna al hetgeen wij noodig hebben verschaffen, zoo ziet men niet meer eene zoo groote beweging op onze rede, als vroeger door de schepen, die levensmiddelen aanbragten, veroorzaakt werd. Op dezen tijd van het jaar, waren hier verleden jaar 250 en 300 schepen in de haven en op dit oogenblik bedraagt dat getal slechts 30.

Abd-el-Kader heeft zijne tent op de hoogten der

ergen van Oueneris opgeslagen, van leeuwen en tijgers omgeven, deze dieren die de dorpsbewoners eene angst en schrik aanjagen, zijn zeer talrijk in de omstreken, maar dezelve zijn bijna even zoo woest en wild als de streken die zij bewonen. Het al moeijelijk zijn Abd-el-Kader uit zijn schuilhoek te jagen. Overigens speelt de Emir op dit oogenblik een rol van Roover-chef, die van den buit der wakkeren leeft.

Wij weten dat de generaal Bugeaud nadat hij Kara-Mustapha en Oued-Kaddara doorgetrokken was, den nieuw aangelegden straatweg naar het dal van den Isser zou volgen.

De hospitalen zijn niet meer zoo erg opgevuld met zieken; wel is waar, worden er velen naar Frankrijk gezonden. Binnen de laatste veertien dagen, heeft men van hier meer dan 400 zieken en 500 aan de beterhand zijnde personen, naar Frankrijk verzonden.

Zie hier in welke bewoordingen de Bisschop van Algiers de ontdekking der Reliquien van den H. Augustinus verhaalt:

» Met zekerheid wetende dat het ligchaam en vele geschriften van den H. Augustinus te Pavia begraven waren, begaf ik mij daarheen zonder zending, en zonder oogmerk om mij aldaar te doen kennen, ik wilde mij overtuigen van hetgeen ik gehoord had. Zoodra ik uit het rijtuig stapte, begaf ik mij naar de Hoofdkerk, en ik zocht met de grootste opmerkzaamheid het graf van dezen heiligen bisschop op; ik vond een graf met het jaargetal van 612, en in het grafschrift ofschoon half uitgesleten, geloofde ik het voorwerp mijner vrome onderzoekingen te vinden; ik kan u hetgeen ik toen gevoelde niet beschrijven. Niets verzekerde mij dat ik waarlijk het graf, het doel mijner vurigste wenschen gevonden had, en toch beschouwde ik hetzelve met welgevallen; ik weende van vreugde, ik knielde voor hetzelve neder, en gedurende twee dagen, en twee nachten heb ik mij van het graf niet kunnen ontrukken. Verwonderd over mijn aanhoudend bezoek, gingen de kerkbewaarders hunne overigheden daarvan onderrigten en ik was genoodzaakt op hunne vragen te antwoorden; en zij onderrigtten mij dat ik mij wezenlijk niet bedrogen had.

» Het stedelijk bestuur mijne aanwezigheid vernomen hebbende; bood mij hare hulp aan, en wilde mij dadelijk hetgeen ik wenschte toestaan. Daar ik hoegenaamd geene zending had, bedankte ik, mij voor behoudende het Fransche Gouvernement de autorisatie van hetgeen ik zoo vurig wenschte te ontvangen. Ik kon, evenwel de begeerte, de kist van den H. Augustinus voor mij te zien openen, niet bedwingen. Ook hiervan kan ik u de bijzonderheden niet schilderen; ik viel op deze waarde overblijfselen neder, en wilde de heiligheid dezelve omarmen, inademen, eindelijk, toen het oogenblik kwam, dat ik mij moest terugtrekken, stak ik aan den vinger van het tamelijk goed bewaarde geraamte (daar hetzelve met zorg gebalzemd was) mijnen bisschoppelijken ring, dien ik droeg."

» In Afrika terug gekomen, ontving ik een veel schooneren ring ten geschenke en ofschoon zich de gevers niet hebben doen kennen, zoo ben ik evenwel overtuigd, dat dezelve mij door de overigheden van Pavia gezonden is. Na de mij aangeradene maatregelen genomen te hebben, heb ik voor eenige dagen berigt gekregen, dat ik mij naar Pavia kon begeven, om zelf datgene van de overblijfselen van den H. Augustinus te gaan nemen, hetwelk mij aangenaam zou zijn; ik zal mijne begeerte bepalen, bij eenen arm en eenige kleine beenderen, om in Reliquien te plaatsen, en boven dien eenige manuscripten. Z. H. de Paus heeft door eene bul de gift en de echtheid der overblijfselen erkend; ik vertrek van vreugde opgetogen, ik breng naar Pavia een Mozaïk over welke ik met groote zorg te Hippone verzameld heb, het lijk van den H. Augustinus zal er op rusten; op een ander dergelijk Mozaïk zal de arm dien ik medenemen zal gelegd worden, en die gij later te Hippone zult kunnen komen vereeren, in het eenvoudige monument, hetwelk ik met de hulp der kardinaals, aartsbisschoppen en bisschoppen opgerigt heb."

— Men schrijft uit Toulon den 5 Oct: « Gisteren avond is Mgr. de Bisschop van Algiers, uit Marseille alhier aangekomen en dezen morgen ten half tien ure met eene berlins met vier paarden naar Pavia vertrokken; hij was vergezeld van vijf Priesters, drie die met hem van Algiers kwamen, en twee anderen, zoo wij meenen uit het diocees van Marseille: een van deze twee was gedecoreerd. Het doel dezer reis is zoo als men weet, de overbrenging naar Bona, van den arm van den H. Augustinus oud Bisschop van Hippona, thans Bona.

— Er zijn proeven genomen met een stoomboot, *de Overstaltz*, bestemd tot het slepen op den Rhijn tusschen Rotterdam en Keulen. Deze boot is geheel van ijzer, de machines hebben eene gezamenlijke paarden kracht van 120 paarden. Dezelve is gebouwd te Parijs, in de fabrieken van den Heer Cave; dezelve is 60 Ned. Ellen lang 6 Ellen breed, en gaat slechts 1 el diep; deze bedinging was aan den bouwer opgegeven, uithoofde van de ondiepten, die zich in den Rhijn voor doen.

Wij hebben aan boord van deze boot verscheidene bijzonderheden bemerkt die vermelding verdienen.

De raderen zijn bedekt met een vlakken vloer, die eene ruimte van 6 à 8 ellen lengte over 10 à 12 ellen breedte hebben; hierop bevindt zich de kapitein, om beter den gang van de boot waar te nemen, en digt bij hem bevind zich de stuurman; die alzoo gemakkelijk het kommando kan vernemen, en alzoo ook beter het voorste gedeelte van de boot zien kan.

Men heeft natuurlijker wijs om dit doel te bereiken, een middel moeten vinden, om den stuurman met het roer in verbinding te brengen; zulks is zeer eenvoudig, en geschiedt door middel van een ketting, die aan beide kanten van de boot met schoten heen en weder getrokken wordt. Een metalen buis of pijp, die naar onderen voert, verlicht het mededeelen van orders aan de personen die de machines bewaken.

Digt bij de voeten van den stuurman bevinden zich twee pedalen, tot opening of toemaking van de kraan, die de stoom in en uit laat gaan, hij kan alzoo zonder iemands tusschenkomst, het voortgaan der raderen naar zijne keuze bespoedigen of vertragen, en bij gevolg ook de boot spoediger doen voortgaan of terughouden als zulks noodig is.

Eindelijk moet men nog opmerken, dat de machines zoodanig met elkander in verband staan, dat men dezelve te zaam kan laten werken of ieder afzonderlijk, zoodat een van beide geheel stil staat en zulks door een aller eenvoudigste beweging en mechanismus; daaruit volgt, dat men deze boot kan doen draaijen zonder veel ruimte te hebben, daar dezelve als het ware om zich zelve draait, het eene rad het middelpunt zijnde, waarom de stevens een cirkel beschrijven.

— Gedurende het verblijf van het hof op het land, worden er op het kasteel van de Tuilerien zeer groote werkzaamheden ondernomen; de acht groote corps de garde, die zich op het voorplein van het paleis bevinden zijn vergroot; dezelve zijn met ijzeren hekken en schietgaten voorzien, zoo dat geen van deze posten door verraad of bij verrassing ingenomen of overweldigd kan worden, de Post van de straat der Pyramiden is met een twaalftal schietgaten voorzien, om door de vensters in het Paleis (in het Pavilloen van Marsan) te kunnen klimmen, in dien het zelve aangevallen werd. Men heeft eenen overdekten doorgang van de kazerne van het Carroussel plein en tusschen de groote vertrekken van het paleis aangelegd.

Het kasteel zal gedurende dezen winter op de volgende wijs bewaard worden; men weet dat er vier Infanterie kazernen rondom het Paleis liggen te weten die van het Carroussel, van de straat St. Thomas, van de Assomption en van de Kaai van Orsay. Deze kazernen zullen zooveel troepen bevatten als mogelijk zal zijn. Rondom het Paleis zijn 16 posten, die door soldaten van verschillende wapens zullen betrokken worden; vier kleine posten zijn door Nationale Gardes bezet. Verder zijn rondom het plein en den tuin van het Paleis zoo wel van binnen als van buiten, twee en zestig Schildwachten, bovendien is nabij de vertrekken des Konings de Post der adjudanten en ordonnans officieren, en verder een Post van een aanzienlijk getal policie dienaren, bijzonder voor den dienst van het hof ingerigt. Nooit heeft men eene belegerde Citadel zoo wel bewaakt gezien als dit Paleis.

BELGIE.

L'Ami de l'Ordre, geeft een lang artikel over de plagerijen, waarvan de dames, genaamd van den *goeden herder* te Namur het voorwerp geweest zijn: openlijke lasteringen, beleedigingen in zekere Dagbladen, onheilkreten in de straten, eindelijk een geregtelijk onderzoek ten hunnent, niets heeft men deze edelmoedige Zusters gespaard, die godsdienst-opofferingen hunner zorgen aan vrouwen, besteden, welke in de wereld niets dan verderf en verlaging gevonden hebben, of zeker zouden vinden.

Dat alles werd valsch bevonden; en het geregtelijk onderzoek dat door vrijmetselaren schijnt uitgelokt te zijn, is zoo zeer gunstig voor de dames uitgevallen, als het voor hunne liefdevolle opofferingen te verwachten was. Menschlievendheid, vrede, eensgezindheid, zachtheid, orde, liefde, deze zijn zoovele deugden welke in dit Instituut bloeijen en vruchten dragen zelfs bij diegenen, welke van den goeden weg afgedwaald, de wereld tot schande strekkende, daar eene schuilplaats vonden, waar zij zich met God, met hun zelven, en ook zelfs met de wereld verzoenden. Zij achten zich gelukkig onder de liefdevolle zorgen en reglementen, welke dit gesticht bestieren.

— Men leest in den *Ami de la Religion*:

« Het Portugeesche gouvernement heeft eenen bisschop voor Pekin, en eenen anderen voor Macao benoemd: maar de bullen van aanstelling zijn niet op deze dubbele benoeming gevolgd. De Portugeezen verspreiden het gerucht dat hunne bullen verloren zijn geraakt, ten einde de vertraging der wijding van de beide benoemde geestelijken te verklaren: voor het overige bestaat er rede te hopen, dat deze geestelijken geen misbruik, ten nadeele der godsdienst zullen maken van eene benoeming, die getuigt tot welk punt het schismatieke gouvernement van Portugal in deszelfs bewering volhardt.

« Pater Theodorus Joset, procureur der Italiaansche missie te Macao, door de Propaganda tot Apostolisch prefekt van het eiland Hong-Kong benoemd geworden zijnde, hetwelk de Engelschen onlangs op de Chineezen veroverd hebben, heeft de Portugeesche gouverneur hem bevolen om Macao binnen vier en twintig uren te verlaten, of van de bedieningen als Apostolisch prefect afstand te doen. Toen Pater Joset antwoordde, dat hij daarvan niet zou afzien, kreeg hij niet dan op de dringende aanzoeken van een diplomatisch agent, een uitstel van drie dagen voor zijn vertrek. Alzoo vond hij zich genoodzaakt een bloeijend gesticht te verlaten, om te Hong Kong zijn verblijf te gaan nemen, voor dat men hem zelfs eenige verblijfplaats op dit eiland had gereed gemaakt.

Een gedeelte van het Engelsche garnizoen van Hong-Kong is Katholijk. Men bouwt er eene kerk ten gebruike dier soldaten en het groote getal reizigers, dat men voortaan op dit eiland verwacht. De Apostolische prefect zal er ook eene school voor het onderwijs der jeugd doen oprigten: men zal daarin de Engelsche en Chineesche taal onderwijzen; vooral zal men de kweekelingen de beginselen der godsdienst inprenten, welke de echte grondslag is der regtvaardigheid en der opregtheid, die in de handelsbetrekkingen moeten bestaan."

NEDERLANDEN

's BOSCH 10 October. Met genoegen verneemt men dat de schoone Benedictie, welke door den Heer W. B. Marijnen alhier ter stede, ter gelegenheid der plegtige consecratie van Mgr. den Dubbelden tot Bisschop van Emaus aan Zijne HoogEerw. is opgedragen, thans het licht ziet. (Wij zullen niet herhalen, wat wij destijds daarover gezegd hebben). De uitgaaf is zeer keurig, en verdient algemeene aanbeveling, des te meer, daar de Benedictie door eenvoudigheid in den zang zeer geschikt is, om met klein orchest ja zelfs met orgel obligaat, zoo als die ook gearrangeerd is, uittevoeren.

's HERTOGENBOSCH 17 October. De Parochie van St. Catharien heeft op heden een feestelijk aanzien, de vlaggen, welke de burgerij menigvuldig wapperen doet, kondigt heden den grooten feestdag aan, welken zij morgen vieren zal.

Hare herschapen kerk zal morgen geconsacreerd worden, door Mgr. van Gerra, welke heden hier ter stede verwacht wordt. Mgr. van Emaus zal na den afloop dier plegtigheid, het heilig sacrificie der Mis met pontificalen plegtstaat aan God opdragen.

--Zaturdag morgen ten 8 ure, begaven de Erfgroothertog en de Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach, zich naar 's Konings Paleis om een laatst vaarwel te zeggen aan Hunne Vorstelijke ouders. Aldaar stapten HH. KK. HH. vervolgens in het reisrijtuig, terwijl de Koning en Koningin op den stoep van het Paleis, de teergeliefde dochter en beminden schoonzoon met betraande oogen nastaarden. Alle omstanders waren diep getroffen door dit hartroerende afscheid. Voor het rijtuig der jonge Vorsten, bevond zich het Korps muzikanten der lanciers, gevolgd door een gedeelte der eerewacht. HH. KK. HH. waren gezeten in eene opene caleche, en vergezeld van de Prinsen Alexander en Hendrik. Hierop volgde het overige gedeelte der eerewacht, terwijl in een tweede rijtuig zich Z. K. H. den Prins van Oranje bevond. De heer Burgemeester van 's Gravenhage, in een rijtuig met 4 paarden bespannen, sloot den trein. Eene groote volksmenigte bragt luide eene laatste groete aan het Doorluchtige paar, dat zigtbaar aangedaan, op het minzaamste, deze betuigingen van volksliefde beantwoordde.

-- ROTTERDAM, den 14 Oct. Heden morgen kwartier voor 7 ure, werd de heer Directeur der Marine Ver-Huell op het onverwachtst met een bezoek van Z. M. den Koning vereerd, die in Hoogstdeszelfs eigen persoon zich overtuigen wilde dat alles voor de ophanden zijnde reis van Hoogstdezelfs Dochter, H. K. H. de Erfgroothertogin van Saksen-Weimar-Eisenach, tegen morgen den 15 dezer, in behoorlijke orde zou zijn.

Na dit treffend blijk van vaderlijke bezorgdheid voor eene geliefde Dochter gegeven te hebben, nam Z. M. het op stapel staande Stoomschip Merwe in al zijne bijzonderheden in oogenschouw, en keerde daarop naar de residentie terug.

-- De gewone Vergadering der Staten-Generaal zal aanstaanden Maandag door Z. M. den Koning, op de gebruikelijke wijze worden geopend. Wij achten het niet ondoelmatig thans mede te deelen de lijsten der leden, waaruit de Tweede Kamer, in de aanstaande zitting al zijn zamengesteld.

Noord-Braband: J. D. Baron van Tuijl van Serooskerken van Heeze en Leende, Mr. R. P. Romme J. L. A. Luyben, Mr. A. J. Ingenhousz, J. A. Mutsaers, Mr. P. Gouverneur, Jhr. L. van Sasse van Ysselt.

Gelderland: J. A. C. Baron van Nagell tot Ampsen, Jhr. Mr. J. T. H. Nedermeijer ridder van Rosenthal, E. W. van Dam van Isselt, Jhr. Mr. W. L. F. C. van Rappard, Mr. M. J. de Man, Mr. R. Scheers van Harencarspel.

Zuid-Holland: Mr. J. C. van Nes, Mr. C. W. Verwey-Mejan, Mr. L. C. Luzac, Jhr. J. C. R. van Hoorn van Burgh, Jhr. Mr. D. T. Gevers van Endegeest, Mr. M. A. Wynaendts, A. van Rijckevorsel Hzn., Mr. P. C. Schooneveld, Jhr. O. Repelaer van Molenaarsgraaf, Jhr. W. Towel van Hoogelanden, Luit.-gen. graaf J. van den Bosch, Mr. C. B. Nederburgh.

Noord-Holland: Mr. J. Corver Hooft, Mr. C. A. den Tex, Jhr. Mr. A. Warin, Jhr. A. Backer, Mr P. van Akerlaken, Mr. H. A. H. van Bleiswijk, Mr J. J. Uytwerff Sterling, Jhr. mr. D. Hooft, Jbz., F. C. W. Druyvesteyn.

Zeeland: Mr. J. de Backer, Mr. J. Snouck Hurgronje, Mr. J. G. Hinlopen.

Utrecht: Mr. J. K. baron van Goltstein, W. R. baron van Heeckeren van Brandsenburg, Dr. H. Menzo.

Vriesland: Dr. S. Brouwer, Mr. T. S. Tromp, Mr. N. van Heloma, Mr. B. W. Buma, Jhr. Mr. P. R. J. Vegelin van Claerbergen.

Overijssel: Mr. R. S. van der Gronden, J. H. graaf van Bechteren tot Appeltern, Mr. G. J. Bruce, Mr. W. H. Cost Jordens.

Groningen: Mr. J. Gockinga, Jhr. Mr. J. E. van Panhuys, Mr. H. J. H. Modderman, Mr. C. Star Busmann.

Drenthe: Mr. G. Kniphorst.

Hertogdom Limburg. J. J. F. M. H. Corneli, Jhr. M. P. J. F. Petit, Jhr. A. H. T. Michiels van Verduynen.

ADVERTENTIEN.

*** Bij den Drukker en Uitgever dezes, is verkrijgbaar gesteld:

BENEDICTIO

Submissa cum animi Reverentiâ

DEDICATA

ILLUSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO DOMINO

DOMINO HENRICO DEN DUBBELDEN

VICARIO APOSTOLICO SILVÆ-DUCENCI.

CUM SOLLENNITER CONSECRARETUR

in Episcopum Emausensem

(In partibus infidelium.)

IN ECCLESIA CATHEDRALI SANCTI JOANNIS.

SILVÆ-DUCIS.

per W. B. MARIJNEN.

Pretium f 2

Door zeer voordeeligen inkoop van een groot assortiment PLATEN van den **H. KRUISWEG.** is de Uitgever dezes in staat, tot zeer lage prijzen te leveren, de STATIEN, met LIJSTEN, GLAZEN, enz.

Eerwaarde Heeren Pastoors, die dezelve mogten verlangen, zal een assortiment worden toegezonden, teneinde daaruit de keuze te doen.

LET WEL.

Men zal op Woensdag den 2 November 1842 des morgens om 10 uren in de *Valk* alhier, uit de hand verpachten,

DEN WELBEKLANTEN

KOORN-WINDMOLEN

genaamd den Akkermolen gelegen nabij het dorp *Hilvarenbeek*. — Te aanvaarden den 1 Januarij aanst. met eene presatie van circa 600 gulden.

Nadere informatien te bekomen bij den Burgemeester der gemeente *Hilvarenbeek*, en werdere eigenaren.

DE BOERENSCHROOM.

Bij J. R. VAN DIEREN, Boekdrukker te *Grave* komt van de Pers:

De Boerenschroom.

Een kluchtig en vermakelijk GEZELSCHAPSPEL, waarin acht FIGUREN als: Een ADVOCAAT met zijn KLERK, een BURGEMEESTER, SECRETARIS en VELDWACHTER, een ONTVANGER en twee BOEREN voorkomen, die ieder eenen rol vervullen naar hunnen stand; de prijs is gekleurd 60 Cents en ongekleurd 40 Cents.

*** De Notaris JOH. DE BERGH, te *'s Hertogenbosch*, zal aldaar op de Smalle Haven bij de Aschschuur, op *Vrijdag den 21 October* 1842, des morgens ten 9 ure Verkoopen: Eene buitengewone groote, en schoone partij allerlei soort, van TIMMERHOUT.

VERKOOP

VAN MOLENS.

De Notaris *J. SMITS*, gevestigd te *Tongelre*, zal ten behoeve van den Hoogwelgeboren Heer J. L. Baron VAN SCHERPENZEEL HEUSCH, Heer van *Mierlo*, enz. wonende te *Ruremonde*, op den 9 *November* 1842, Veilen en den 23 *dito*, definitief Verkoopen:

Den Welbeklanten WIND-GRAAN-MOLEN (met bij behoorende BOUWHOEF, zamen groot 10 B. 34 R. 51 E. alles in goeden staat, staande en gelegen te *Mierlo*, eene Gemeente met 2000 inwoners, en eene aanzienlijke BROUWERIJ.

Den MOLEN *te aanvaarden 24 Junij* 1843.

Als ook:

Den IDEM WATER-GRAAN- en OLIJMOLEN, te *Cöl* onder *Tongelre* bij *Eindhoven*, met MOLENHUIS, TUINEN, BOUW- en WEILANDEN, HAKHOUT, en HEIDE, zamen groot 2 B. 43 R. 22 E. *Tongelre* telt 810 inwoners.

De MOLEN *te aanvaarden* 1 *Februarij* 1844.

De Verkooping zal gedaan worden bij den gezegden Watermolen, ten huize van de Wed. J. SMITS, om 9 ure des voormiddags, in perceelen en in massa's, alles breeder bij Billetten omschreven.

Verder onderrigt te bekomen bij voornoemden Heer Eigenaar en bij M. VAN DRIEL, Mr. Molenmaker, te *Mierlo*.

Gelduitzettingen

OP

LIJFRENTE

EN VERZEKERINGEN

OP HET LEVEN.

De Maatschappij van Algemeene Assurantien op het LEVEN, de dotale Fondsen en de Overleveringen gevestigd *te Brussel*, en goedgekeurd door Koninklijk besluit van 12 Junij 1824, is vertegenwoordigd door Agenten in geheel het Rijk en in vreemde plaatsen. hare wezenlijke Kapitalen beloopen tot nabij de *DRIE MILLIOEN VIJF-MAAL HONDERD DUIZEND FRANCS*, en zij betaalt jaarlijks meer dan *DRIE MAAL HONDERD DUIZEND FRANCS* Lijfrente.

De verrigtingen der Maatschappij hebben tot voorwerp de verzekeringen van Kapitalen betaalbaar na den dood, of ingeval van leven op een bepaald tijdstip, de constitutien van LIJFRENTEN, PENSIOENEN aan Weduwen en Ambtenaars, van HUWELIJKS-GIFTEN aan de Kinderen, AANKOOP op LIJFRENTE van RENTEN, SCHULDBEKENTENISSEN, AKTIEN en ONROERENDE GOEDEREN. Zij koopt insgelijks hetzij met GEREED GELD of op LIJFRENTE, de VRUCHTGEBRUIKEN en de NAAKTE EIGENDOMMEN.

Men kan zich de Prospectussen, Tarieven en alle wenschelijke inlichtingen bezorgen hetzij bij den Agent A. C. VAN DER MEULEN Junior, in de Hinthamerstraat, Wijk C. No. 86 te *'s Hertogenbosch*, of op het Secretariaat Generaal der Maatschappij te *Brussel*, in de nieuwe Brugstraat No. 48.

Beurs van Amsterdam,

heden Donderdag den 15 October 4½ ure.

W. S. 2½ pCt. 52 [illegible] Dito 5 pCt. 101 [illegible] Synd. [illegible] pCt. 94 [illegible] Handm. 186 [illegible] L. 5 pCt. 99 [illegible] 85 p.st. 15 [illegible] Port. te L. 2½ pCt. 31½ [illegible] Dito 4 pCt. 88 [illegible]

Gedrukt bij D. A. A. DE ROOY, te 's Bosch.